

Mevrouw de burgemeester, beste mensen, goedenavond en welkom bij de vijfde Hugo de Grootlezing. En een bijzonder welkom aan mevrouw Huijter, die vandaag de lezing verzorgt over burgerschap.

Ik ben Nazreen Ghauharali; ik ben voorzitter van stichting CanIDream, de stichting in Delft die zich inzet voor kwetsbare jongeren en met programma's voor en door jongeren hen ook aanmoedigt om een bijdrage te leveren aan de samenleving. Burgerschap dus, het thema waar we het vanavond over gaan hebben. Als lid van het Comité van Aanbeveling van de Hugo de Grootlezing mag ik u vanavond welkom heten.

We zijn heel blij dat de lezing vandaag fysiek plaats kan vinden. Weliswaar nog steeds met de anderhalve meter regel, maar toch. Toen ik van de week tegen Hugo (de aardige meneer die hier werkt en niet vernoemd naar, vertelde hij), zei dat ik het best spannend vond om na anderhalf jaar sociaal verweesd te zijn voor een grote groep moest spreken, zei hij: normaal hadden het er 500 kunnen zijn. Ik kan u vertellen, de spanning verminderde direct en ik vond die anderhalve meter eigenlijk niet zo erg meer. We gaan er, ook onder deze omstandigheden, samen met u een mooie avond van maken.

De Hugo de Grootlezing dus vandaag. Voordat ik het programma met u doorneem, wil ik graag een persoonlijke ervaring met u delen, wat mij betreft een mooi voorbeeld van verbonden zijn en naar elkaar luisteren, de gedachte achter de Hugo de Grootlezing.

4 jaar geleden, op 28 oktober 2017, om precies te zijn, zijn mijn echtgenoot en ik hier in Delft, aan de overkant, in het prachtige stadhuis, getrouwd. Een dag om nooit te vergeten, zoals voor de meeste bruidsparen geldt. Twee weken voor de grote dag ontdekten wij dat er een schilderij in de trouwzaal hing, waar ik nogal buikpijn van kreeg. Zonder in details te treden, het was een afbeelding uit de tijd van de slavernij. U begrijpt dat ik, geboren en opgegroeid in Suriname, hier best moeite mee had. Wij hebben de mensen die erover gingen gevraagd of het schilderij verwijderd kon worden. En we zijn ook gaan zoeken of er een alternatieve locatie beschikbaar was. Toen wij op het punt stonden onze genodigden te berichten dat de locatie gewijzigd was, werden wij gebeld dat het schilderij was weggehaald. En toen konden wij toch trouwen op de plek waar we dat het liefst wilden.

Dit, beste mensen, is voor mij wat verbinding en een verbonden stad zijn, betekent. Dat we naar elkaar luisteren, dat we begrip hebben voor elkaar. Voor elkaars beleving en elkaars kwetsbaarheden. En dat

raakt ook aan burgerschap. Daarmee geven we samen vorm aan een inclusieve samenleving.

En dat is ook het thema van deze avond: burgerschap. Ik zal even het programma met u doornemen. Allereerst zal de burgemeester van Delft, Marja van Bijsterveldt, het woord tot u richten. Daarna volgt de lezing van mevrouw Huijer. Vervolgens gaan we met u in gesprek. We verwachten de avond om 22 uur af te sluiten. Van de organisatie moest ik nog een huishoudelijke mededeling doen: de borrelpakketjes onder uw stoelen mag u pas aan het eind van de avond openen.

Ik wens u een mooie, inspirerende avond en geef graag het woord aan de burgemeester, Marja van Bijsterveldt.